

Corporal Punishment

1. Benjamin Shmueli, Corporal Punishment of Children in Jewish Law, Jewish Law Annual 18 (2010)

http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1514336

2. A pattern 19:18, 22:15, 23:13-14, 29:15

3. Talmud, Chullin 94a

מעשה באחד שזמן ג' אורחין בשני בצורת ולא היה לו להניח לפניהם אלא כשלוש ביצים בא בנו של בעה"ב בטל אחד מהן חלקו ונתנו לו וכן שני וכן שלישי בא אביו של תינוק מצאו שעוזק א' בפיו ושתיים בידו חבטו בקרקע ומת

During a famine, someone invited three guests and only had three eggs to set before them. His son came along, and one of them took his portion and gave it to him. The second and third did likewise. His father came and found him holding one in his mouth and two in his hands; he struck the child to the ground, and he died.

4. Talmud, Moed Katan 17a

אמתא דבי רבי חזייתה לההוא גברא דהוה מחי לבנו גדול אמרה ליהוי ההוא גברא בשמתא דקעבר משום ולפני עור לא תתן מכשל
Rebbe's maid saw a man striking his mature son. She said, "Let him be banned, for violating 'Do not put a stumbling block before the blind.'"

5. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Deiot 2:3

הכעס מדה רעה היא עד למאד וראוי לאדם שיתרחק ממנה עד הקצה האחר, וילמד עצמו שלא יכעוס ואפילו על דבר שראוי לכעוס עליו, ואם רצה להטיל אימה על בניו ובני ביתו או על הציבור אם היה פרנס ורצה לכעוס עליהן כדי שיחזרו למוטב יראה עצמו בפניהם שהוא כועס כדי לייסרם ותהיה דעתו מיושבת בינו לבין עצמו

Anger is a very bad trait, and it would be appropriate for a person to distance himself from it to the opposite extreme. One should teach himself not to grow angry even at something which warrants anger. If he wishes to instill awe in his children, household or community – if he is a leader – in order to restore good conduct, then he should act as though he is angry in order to rebuke them, but his mind should be internally calm.

6. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Chovel uMazik 5:1

אסור לאדם לחבול בין בעצמו בין בחבירו, ולא החובל בלבד אלא כל המכה אדם כשר מישראל בין קטן בין גדול בין איש בין אשה דרך נציון הרי זה עובר בלא תעשה

One may not wound himself or others. Further, one who strikes a kosher-acting Jew, whether young or old, whether man or woman, in the manner of *nitzayon*, violates a prohibition.

7. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Talmud Torah 2:2

מכניסין את התינוקות להתלמד כבן שש כבן שבע לפי כח הבן ובנין גופו... ומכה אותן המלמד להטיל עליהם אימה, ואינו מכה אותם מכת אויב מכת אכזרי, לפיכך לא יכה אותם בשוטים ולא במקלות אלא ברצועה קטנה

They introduce the children to be taught at the age of six or seven, based on the child's strength and constitution... The teacher hits them to instill awe, but he does not strike them as an enemy, cruelly. Therefore, he should not strike with whips or rods but with a small strap.

8. Taz to Shulchan Aruch Choshen Mishpat 421:13

נ"ל לחלק ביניהם דמכה [להציל] למכה א' מישראל [לאפרושי מאיסורא] אין פוטרין אותו אם לא שיש בירור גמור שלא יוכל להציל בענין אחר
It appears to me that we should distinguish between one who strikes to save someone from an attacker and one who strikes to keep a Jew from sinning. We do not exempt the latter from liability unless it is entirely clear that there was no other way to do this.

9. Rabbi Moshe Feinstein, Igrot Moshe Yoreh Deah 2:103

על דבר ברור שעשה התלמיד מה שצריך לעונשו ולא על חשד בעלמא, ואף שיש לו אומדנא לפי דעתו שנער זה עשה הדבר, לא שייך לשום אדם בעולם שיוכל לסמוך על גודל דעתו ולענוש אף עונש כל דהו בלא ידיעה ברורה דעדים, דאף דבר השוה רק פרוטה בעיני עדים וכ"ש עונש הגוף דשוה יותר מממון. ולא עדיף המלמד במה שהתירו לו לענוש מב"ד שעל חשד בעלמא אינו כלום לענוש

It may only be for something which the student clearly did which warrants punishment, and not for mere suspicion, even if he has good reason to think that the youth did it. It is not possible for anyone to depend on his own great intelligence and punish in any way without clear knowledge from witnesses. Even for something worth a *perutah* we require witnesses – certainly physical punishment, which is worth more than money! The teacher, with his permission to punish, is no greater than the *beit din*, which cannot punish for suspicion.

10. Rabbi Moshe Feinstein, Igrot Moshe Choshen Mishpat 1:3

ועיין ברמב"ם פ"ה מחובל ה"א שכתב לגירסא דידן המכה דרך נציון ה"ז עובר בל"ת, משמע דאם אינו דרך נציון לא הוי בכלל הלאו כלל, והוא מטעם שהלאו נאמר בחייבי מלקיות שלא יוסיף ומלקות כיון שהוא על העבר ה"ז דרך נציון, שלכן אין להחשיב זה שמכין לאפרושי מאיסורא ולקיים עשה וכן אב את בנו לחנכו להוטר מכללו שהרי אינם דרך נציון.

The Rambam wrote, in our edition, that one who hits "in the manner of *nitzayon*" violates a prohibition. This sounds like striking in a non-*nitzayon* way is not prohibited. This is because the prohibition against adding was stated regarding [court-ordered] lashes, and that's punishment for the past. That's the case of *nitzayon*. Punishment for the past is not keeping someone from sinning and causing him to fulfill a mitzvah. A father who hits his son to educate him is permitted, for this is not *nitzayon*.

11. Masechet Semachot 2:4

ומעשה בבנו של גורגיוס שברח מבית הספר, והראה לו אביו באזנו, ונתיירא מאביו, והלך ואיבד עצמו בבור
Georgios's son fled from school. His father showed him his ear, and he became afraid; he killed himself in a pit.

12. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch, Collected Writings Vol. 7 pg. 107

Only the better student will respond to praise or criticism, and the nature of his response will depend very much on the training and treatment he has received at home. We would certainly be the last to support corporal punishment [in school]; indeed, we would be very much inclined to believe that a teacher who cannot cope with the everyday problems of school life without resorting to physical chastisement is in the wrong profession. But [regardless of what is done in school,] if thrashings are the order of the day at home, if the child has become accustomed to take criticism seriously only if he feels it upon his body, if he will listen to verbal admonition only if he sees the rod looming in the background, then the home has deadened the child's sense of morality. Such a child will hardly give his teacher's words of criticism at school the attention they deserve.

13. Rabbi Yechiel Yaakov Weinberg, Seridei Eish 3:95

מטעמים פדגוגיים יש להניע מאמצעי כפיה בנוגע לבן הסוטה מהדרך הכבושה. כבר הזכיר כת"ר את האיסור להכות בנו גדול, וצדק כת"ר באמרו שלא דווקא מכה ביד אלא כל אמצעי כפיה בכוח עלול להביא לידי תוצאות הפוכות מהרצוי. וכבר הוכיחו הפדגוגים המודרנים, שהכפיה או ביצוע רצון בכוח מעורר בנער בגיל מבוגר עקשנות יתר ונטיה למרידה

For pedagogic reasons, one should avoid force with a child who strays from the well-trod path. You already mentioned the prohibition against striking an older child, and you were right that this is not only about striking by hand. All means of coercion by force can bring results which are the opposite of the desirable. Modern pedagogues have already shown that force, or use of strength to implement one's wishes, awakens greater resistance and rebellion in an older child.

Chapter 31

14. Rabbi Moshe Kimchi, Commentary to Mishlei 31:1

בתחלת הספר הודיע כי יסרו אביו על החכמה וספר כאן שיסרתו אמו בת שבע אחר מות אביו ללמדו חכמה
The beginning of the book said his father rebuked him for wisdom; here it says his mother, Batsheva, rebuked him after his father died, to teach him wisdom.

15. Prof. Yehudah Kil (Daat Mikra) outline of Mishlei 31:10-31

א-ג	10-12	Introduction: The husband is fortunate
ד-ט	13-18	She works hard, when needy and when wealthy
י-ע	19-25	She is generous to the needy and to her family
פ-צ	26-27	She teaches chesed
ק-ת	28-31	Conclusion: She is to be praised

16. Malbim, Commentary to Mishlei 31:10, **פירוש הענין – דרך הפשט**

יען הזכיר המוסר של אם למואל שהיתה אשת חיל כמו שנראה ממוסרה, זכר שבח האשת חיל.

Because it mentioned rebuke of Lemuel's mother, who was an *ishet chayil* as is visible from her rebuke, it mentioned the greatness of the *ishet chayil*.

17. Prof. Yehuda Kil, Daat Mikra edition of Mishlei, pg. 280

העולה לנו מן הפרוש - שלעיני החכם רחפה דמות אשה מסימת ומפרסמת "בשערים", ונראה לנו שיש לזהותה, על פי רמזי לשונות ורמזי ענין שהבאנו בגוף הפרוש ובהערות לו, עם דמות של רות, "אמה של מלכות", האשה היחידה במקרא שזכתה, כאמור, במפרש בכנוי "אשת חיל".

What emerges for us from the explanation – that before the eyes of the sage floated the image of a particular woman, well-known "at the gates". It appears to us that one could identify her, based on linguistic and substantive hints we brought in the commentary and footnotes, with the image of Ruth, "mother of monarchy", the lone woman in Tanach who merited, as we have said, to be explicitly named *ishet chayil*.

18. Chayil - Yirmiyah 15:13, Shemuel II 24:9, Divrei haYamim I 26:8, Shemot 18:21, Melachim I 1:42

I will give your *chayil* and your storehouses to be despoiled, not sold for a price...

And the Jews were 800,000 *ish chayil*, swordsmen...

And their brothers were *ish chayil*, with strength to work.

And you will see from the nation *anshei chayil*, Gd-fearing, men of truth who despise profit...

[Yoav] was still speaking, and Yonatan ben Evyatar haKohen came, and Adoniyahu said, "Come, for you are an *ish chayil*, and you will speak good news."

19. Malbim, Commentary to Mishlei 31:10, **פירוש הענין – דרך הפשט**

והנה להשיג דבר, יהיה או ע"י מציאה, או ע"י השתדלות כקונה דבר בעד דבר אחר, על הראשון אמר "מי ימצא" אותה ע"י מציאה, ועל הקנין ע"י השתדלות אמר ש"מכרה" וקנינה, או מקום מגוריה, רחוק יותר מפנינים שהם יקרים ובלתי נמצאים:

One acquires something either by finding it or by working at it – which is like purchasing something in exchange for something else. Of the first it says, "Who will find" her by finding. Regarding transaction via work it says that her "commerce", or her residence, is further than pearls, which are valuable and rare.

20. Prof. Avigdor Hurvitz, *Mikra l'Yisrael: Mishlei* pg. 590

תשעת הפרקים הראשונים בספר הדגישו תכופות מאיזה סוג של אשה יש להתרחק, והספר מסתיים בתיאור האשה שגבר צריך להפש, למצוא ולשאת לאשה. תשעת הפרקים הראשונים כוללים האנשות נשיות של חכמה וכסילות. "אשת חיל" איננה האנשה של החכמה אלא התגלמותה האנושית.

The first nine chapters of the book emphasized regularly what sort of woman one should avoid, and the book ends with a description of the woman one must seek, to find and wed. The first nine chapters include female anthropomorphisms of wisdom and foolishness. The *ishet chayil* is not anthropomorphism of wisdom, but its human embodiment.

21. Midrash Mishlei 31:10

אשת חיל מי ימצא. [זו היא התורה. ורחוק מפנינים מכרה]. שהיתה לפני לפני, וזכה משה והורידה למטה לארץ.

Who can find an *ishet chayil* – [This is the Torah. "And far from pearls is her commerce"] for it was within (the Divine realm), and Moshe merited to bring it down to earth.

22. Malbim, Commentary to Mishlei 31:10

כבר הסכימו המפרשים שיש במאמר זה משל ומליצה, ורובם פירושו על הנפש וכן דעתי בזה, רק שלפי דעתי ידבר על הנפש ההיולאנית, לא הנשמה הנאצלת ממרום הנצחית...

The commentators have already agreed that this statement includes a metaphor. Most explained it about the *nefesh*, and this is my view. But in my view it speaks of the hylic spirit, not the eternal *neshamah* which is sent from Heaven...

23. Rambam, Introduction to Moreh haNevuchim

אמר החכם תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבור על אפניו... וראה מה נפלא זה המשל בתאר המשל המתוקן, וזה שהוא אומר שהדבר שהוא בעל שני פנים ר"ל שיש לו נגלה ונסתר, צריך שיהיה נגלה טוב ככסף וצריך שיהיה טוב מגלהו עד שיהיה תוכו בערך אל גלוי כזהב אצל הכסף.

The sage said (Mishlei 25:11): "Golden apples in silver settings, a statement properly worded."... See how marvelous is this parable, describing a proper parable. It is saying that there are two aspects, the revealed and the hidden, and the revealed component should be good like silver, and the inner component should be even greater, until the inner component, compared to the revealed component, is like gold beside silver.

24. Midrash Tanchuma Chayei Sarah 3

הדברים על מי נאמרו, לפי שכתוב למעלה ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה, התחיל בוכה ומספיד, ואמר אימתי יש לי ליטול כיוצא בך, אשת חיל זו שרה, שנאמר הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. ורחוק מפנינים מכרה, שבאת ממרחק, שנאמר...

About whom was this ["Who can find?"] said? Above it is written, 'And Avraham came to eulogize Sarah and cry for her.' He began crying and eulogizing. He said, "When will I find another like you?"

"Eishet Chayil" refers to Sarah, as it is written, "You are an lshah of beautiful appearance."

"Her worth is distant from pearls," for she came from a distance, as it is written...

25. Sarah

- 31:11 and Bereishit 12:13
- 31:11 and Bereishit 13:2
- 31:12 and Bereishit 12:16
- 31:13 and Bereishit 21
- 31:14 and Bereishit 13:3
- 31:14 and Bereishit 20:15-16
- 31:16 and Bereishit 23
- 31:16 and Bereishit 21:13

26. Midrash Mishlei 31

Naamah	Sarah	Rivkah	Leah
Rachel	Bityah	Yocheved	Miriam
Chanah	Yael	Widow who fed Eliyahu	Rachav
Batsheva	Michal	Hatzlelponit	Elisheva
Serach bat Asher	Ovadia's wife	The Shunamit	Ruth

Review questions

- 1> What are the segments of Sefer Mishlei?
- 2> What does the word *mashal* mean in Sefer Mishlei?
- 3> What is the overall message of Sefer Mishlei?
- 4> Why do we view Sefer Mishlei as more than a regular book of human wisdom?
- 5> If King Solomon is the author, who are Agur ben Yakeh and Lemuel?
- 6> Why do some challenge the attribution to King Solomon?
- 7> How might we reconcile King Solomon's authorship with the ways it is similar to Wisdom Literature of other cultures?
- 8> How do we understand Mishlei's apparently simple advice, and simplistic view of reward and punishment?
- 9> What are some of the signs of Mishlei's influence?
- 10> What is the point of the comparison and contrast of wealth and wisdom/Torah in Chapter 3?
- 11> According to Malbim, why do we learn from the ant in Chapter 6?
- 12> In 13:23, what is the message of "Much food comes from the tilling of the needy, and some die without justice"?
- 13> In 13:25, when is corporal punishment of one's children a good idea?
- 14> In Chapter 31, who or what is the Eishet Chayil?